

европске интеграције у Министарству индустрије, енергетике и рударства на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2550/17
12. октобра 2017. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 147. сједници, одржаној 12.10.2017. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА У МИНИСТАРСТВУ ИНДУСТРИЈЕ, ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

1. Соња Товиловић, мр економских наука, разрјешава се дужности секретара Министарства у Министарству индустрије, енергетике и рударства због истека времена на које је постављена.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2553/17
12. октобра 2017. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 147. сједници, одржаној 12.10.2017. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВД СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА У МИНИСТАРСТВУ ИНДУСТРИЈЕ, ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

1. Соња Товиловић, мр економских наука, поставља се за в.д. секретара Министарства у Министарству индустрије, енергетике и рударства на период до 90 дана, почевши од 16.10.2017. године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2552/17
12. октобра 2017. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1824

На основу члана 5. став 3. Закона о ветеринарству у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 75/17) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О УСЛОВИМА ЗА РАД ВЕТЕРИНАРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови који се односе на објекте, просторије, опрему, средства за рад и стручни кадар, које су дужне да испуњавају ветеринарска амбуланта, ветеринарска амбуланта за кућне љубимце, ветеринарска станица и ветеринарска клиника (у даљем тексту:

ветеринарске организације) за обављање ветеринарске дјелатности.

Члан 2.

(1) Захтјев за утврђивање испуњености услова из члана 1. овог правилника подносе правна лица и предузетници Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство).

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана доставља се сљедећа документација:

1) рјешење о регистрацији код надлежног суда са уписаном шифром ветеринарске дјелатности ако је подносилац захтјева правно лице, односно рјешење о регистрацији код надлежног органа јединице локалне самоуправе ако је подносилац захтјева предузетник,

2) употребна дозвола за објекат у коме ће се обављати ветеринарска дјелатност,

3) уговор о закупу пословног простора (ако је простор под закупом),

4) тлоцрт просторија са јасно уцртаним и означеним просторијама,

5) списак опреме и доказ о власништву над опремом (фактура, рачун и слично),

6) списак запослених радника и доказ о њиховој стручној спреми (фото-копије дипломе, лиценце и увјерење о положеном стручном испиту),

7) доказ о извршеним уплатама такси.

(3) По пријему захтјева за утврђивање испуњености услова за обављање ветеринарске дјелатности и документације из става 2. овог члана министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар) рјешењем именује комисију за провјеру испуњености услова, коју чини најмање три дипломирана ветеринара или доктора ветеринарске медицине (у даљем тексту: ветеринар), а за предсједника комисије именује се лице запослено у Министарству.

(4) Трошкове рада комисије из става 3. овог правилника сноси подносилац захтјева.

(5) Радом комисије из става 3. овог члана руководи предсједник.

(6) О свом раду комисија сачињава записник, који садржи стручно мишљење о испуњености услова за обављање ветеринарске дјелатности.

(7) Комисија подноси записник са стручним мишљењем Министарству, на основу којег министар доноси рјешење о испуњености услова за обављање ветеринарске дјелатности.

Члан 3.

(1) Ветеринарске организације могу почети са радом по прибављању рјешења о испуњености услова за обављање ветеринарске дјелатности.

(2) Ветеринарске организације дужне су почети са радом најкасније 30 дана од дана пријема рјешења из става 1. овог члана.

(3) Подносилац захтјева из члана 2. овог правилника дужан је унапријед, писаним путем, обавијестити Министарство о датуму почетка рада, односно о датуму престанка рада ветеринарске организације.

Члан 4.

(1) Објекат ветеринарске организације обавезно је смјештен у засебној згради или дијелу зграде, са властитим паркиралиштем и одговарајућим приступним путем.

(2) Објекат ветеринарске организације за кућне љубимце може бити смјештен у засебној згради или у засебном простору у склопу стамбене зграде, са посебним улазом за власнике са животињама, са одговарајућим паркиралиштем и одговарајућим приступним путем.

(3) Објекат из става 1. овог члана смјештен је у приземљу зграде.

(4) За објекат из става 2. овога члана, ако ветеринарска организација организује рад у стамбеним зградама, потребно је имати сагласност власника објекта, односно органа надлежних за управљање зградом или одговарајућим дијелом зграде.

(5) Радни простори у објекту из става 2. овог правилника у које се доводе животиње могу бити смјештени у приземљу зграде или, уз посебну сагласност надлежног органа, могу бити дијелом смјештени у сутерену или највише до висине првог спрата ако постоје технички услови и посебан улаз.

(6) Посебан улаз за власнике са животињама смјештен је на удаљености већој од четири метра од улаза за станаре или кориснике других јавних простора.

(7) Објекат из става 1. овога члана треба да има двориште и стазе око објекта које су бетонирани, асфалтирани или израђене од неке друге чврсте подлоге, а остале површине дворишта уређене и редовно одржаване.

(8) Објекти из ст. 1. и 2. овог члана треба да имају:

1) водовод, канализацију или сопствену септичку јаму и гријање,

2) да су прикључени на електричну и телефонску мрежу, а за потребе електронске обраде података да имају рачунарску опрему: рачунар, штампач и интернет конекцију.

(9) Објекат у којем је смјештена ветеринарска организација дужан је да на видљивом мјесту има истакнут натпис са пуним називом ветеринарске организације, адресом, телефонским бројем, адресом електронске поште и радним временом.

Члан 5.

(1) Распоред просторија и путеви комуникације између појединих радних, помоћних и санитарних просторија унутар објекта за обављање ветеринарске дјелатности чине функционалну целину и омогућавају одвајање чистог од нечистог дијела просторија, несметани рад, сигурност и кретање запослених и странака, као и заштиту од неовлашћеног улаза у радне просторије.

(2) Просторије у објектима из члана 4. ст. 1. и 2. овог правилника обавезно испуњавају следеће услове:

1) да се не користе за стамбене или за друге намјене,

2) да су израђене од чврстог материјала који обезбјеђује термоизолацију и хидроизолацију,

3) да су подови изведени на начин да се могу брзо и лако очистити, прати и дезинфиковати и нису клизави,

4) да су зидови и радне површине од водоотпорног материјала који се може лако одржавати и дезинфиковати,

5) да имају природно и вјештачко освјетљење, а у просторијама за преглед и лијечење, просторијама за хируршке захвате и за интензивно лијечење имају осигурано освјетљење од најмање 500 лукса,

6) да су израђене тако да се могу ефикасно и брзо провјетрити,

7) да имају обезбијеђену одговарајућу температуру у свим просторијама, у зависности од њихове намјене,

8) да на улазним вратима имају видљиво означене просторије у зависности од њихове намјене,

9) да је висина зидова најмање 2,60 m,

10) да у радним просторијама има текућа хладна и топла вода,

11) да су у радним просторијама за рад са хемикалијама радне површине израђене од материјала који је на њих отпоран.

(3) У просторијама се организује одвојено сакупљање медицинског отпада, његово спремање у одговарајуће spremнике и привремено складиштење у посебно одвојеном простору до обраде или предаје овлашћеном лицу.

Члан 6.

(1) Опрема, инструменти и прибор у свим просторијама примјерени су броју радника, обиму послова и специфич-

ним потребама ветеринарске дјелатности и израђени су од материјала који се лако перу, дезинфикују и стерилишу или су намијењени за једнократну употребу.

(2) Лична средства заштите су примјерена броју радника, обиму послова и специфичним потребама ветеринарске дјелатности.

(3) Ветеринарске организације дужне су да имају попис инструмената, прибора и личних средстава заштите, њихову спецификацију и локализацију.

(4) Ветеринарске организације дужне су да омогуће уредно одржавање, провјеру и калибрацију инструмената и опреме и о томе воде евиденцију.

(5) За потребе чувања службених евиденција, документације, печата, факсимила и слично потребно је осигурати ормар или простор под кључем за сваког запосленог ветеринара.

(6) Ветеринарска организација дужна је да обезбједи довољан број рачунара са одговарајућим апликативним програмима, приступом интернету и са могућношћу коришћења електронске поште.

(7) Ветеринарска организација дужна је да осигура телекомуникациске уређаје (телефон, факс, мобилни телефон).

(8) Просторија за преглед и лијечење, просторија за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите и санитарни чвор опремљени су умиваоником с топлем и хладном водом, течним сапуном и убрисима за једнократну употребу, односно сушилицом за руке.

(9) У просторији за смјештај болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести обавезно се обезбјеђују услови за индивидуални смјештај животиња и опрема за исхрану и напајање и опрема за чишћење и прање просторија.

Члан 7.

(1) У случају да се у дијагностици или терапији користе рендгенски или други апарати који производе јонизујуће зрачење, обавезно се смјештају у посебне просторије - кабинет за рендгенолошке дијагностике са одговарајућом дијагностичком и заштитном опремом, која је израђена у складу са прописима и стандардима којим се уређује рад са затвореним изворима јонизујућег зрачења.

(2) У случају да се у дијагностици или терапији користе преносиви, високофреквентни рендгенски апарати, услове из става 1. овог члана није потребно обезбједити.

Члан 8.

Превозна средства, када се користе за обављање ветеринарске дјелатности, обавезно су означена, а ознаке на возилима упућују на то да се користе за обављање ветеринарске дјелатности и опремљена су на следећи начин:

1) превозна средства која служе за превоз контејнера са течним азотом имају пртљажник, односно простор за смјештај контејнера, одвојен од возачког простора, са уређајем за фиксацију контејнера у превозу да би се спријечила потенцијална опасност од разлијевања течног азота,

2) превозна средства за рад опремљена су покретним затвореним кутијама или ормарићима за смјештај ветеринарско-медицинских производа (у даљем тексту: ВМ производи) и прибора током превоза и термички изолованом кутијом за дневни превоз и смјештај вакцина и ВМ производа са обавезним чувањем на одређеном температурном режиму.

Члан 9.

Ветеринарске организације дужне су да организују збрињавање свих врста отпада у складу са прописима којима се уређује та област.

Члан 10.

(1) Просторија намијењена за преглед, лијечење и вјештачко осјемиравање животиња има површину од најмање

10 m², изузев ветеринарске амбуланте за кућне љубимце, која може да има површину од најмање 12 m², као и природно и вјештачко освјетљење интензитета 500 лукса.

(2) Просторија намијењена за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња обавезно има следећу опрему и уређаје:

- 1) сто за фиксацију и преглед животиња,
- 2) ормар за прибор, инструменте и ВМ производе,
- 3) покретни сто за одлагање прибора и инструмената,
- 4) прибор за узимање и паковање материјала за лабораторијске претраге,
- 5) покретну свјетилку или зглобни рефлектор,
- 6) дигиталну вагу до 100 kg за кућне љубимце,
- 7) прибор за секцију кућних љубимаца и великих животиња.

Члан 11.

(1) Простор за хируршке захвате има висину зидова најмање 2,60 m, површину од најмање 9 m² и дужину и ширину зидова најмање 3 m.

(2) Просторија намијењена за хируршке захвате има следећу опрему и уређаје:

- 1) операциони сто,
- 2) покретни сто за одлагање прибора и инструмената,
- 3) операциону лампу,
- 4) апарат за инхалацијску анестезију, ако се она обавља,
- 5) опрему за мониторинг пацијента.

Члан 12.

(1) У просторији, односно простору за основне лабораторијске претраге налазе се следећа опрема и уређаји:

- 1) радни сто одговарајуће величине са радном површином израђеном од материјала који се лако пере и дезинфикује и који је отпоран на корозију,
- 2) судопер са доводом хладне и топле воде,
- 3) микроскоп са повећањем најмање 1000 пута, имерзијски, с властитим извором свјетла и прибором за претраге,
- 4) апарати за хематолошку и биохемијску дијагностику или склопљен уговор са акредитованом лабораторијом или ветеринарском организацијом која има потребне апарате за хематолошку и биохемијску дијагностику.

(2) Ако ветеринарска организација обавља послове триноскопског прегледа, обавезна је да има сву неопходну опрему за обављање методе вјештачке дигестије.

Члан 13.

У просторији, односно простору за чишћење, прање и стерилизацију инструмената и другог прибора и помагала налазе се следећа опрема и уређаји:

- 1) радни сто одговарајуће величине са радном површином израђеном од материјала који се лако пере и дезинфикује и који је отпоран на корозију,
- 2) судопер са доводом хладне и топле воде,
- 3) опрема за стерилизацију инструмената.

Члан 14.

(1) Просторија за чување ВМ производа опремљена је одговарајућим бројем ормара који се закључавају и полицама за држање ВМ производа и другог санитетског материјала и комбинованим фрижидером који омогућава одржавање температуре од 0 °C до +8 °C и фрижидером за замрзавање који омогућава одржавање температуре највише до -18 °C.

(2) У просторији из става 1. овог члана обезбјеђују се адекватно провјетравање, затамњени прозори и врата која се могу закључати.

Члан 15.

Чекаоница за власнике и животиње смјештена је у затвореној просторији или довољно пространом ходнику и

опремљена са најмање три мјеста за сједење и вјешалицом за одлагање одјеће.

Члан 16.

(1) Просторија за изолацију болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести смјештена је у склопу објекта или уз објекат ветеринарске организације.

(2) Ако је просторија из става 1. овог члана у склопу објекта ветеринарске организације, обезбијеђен је посебан улаз.

(3) У просторији за изолацију болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести обезбијеђени су услови за индивидуални смјештај животиња, опрема за исхрану и напајање животиња и опрема за чишћење и прање просторија.

(4) Просторија за изолацију кућних љубимаца смјештена је у одвојеној просторији, са вратима која се могу закључати, уз могућност индивидуалног држања најмање двије животиње у затвореним боксевима, односно кавезима са пуним преградама, примјереним врсти, величини и потребама животиње, којима је омогућен несметан приступ, прање и одржавање.

Члан 17.

(1) Стационар је просторија за смјештај болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести.

(2) У просторији за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите обезбијеђени су услови за смјештај најмање три животиње у кавезима примјереним врсти, величини и потребама животиње, којима је омогућен несметан приступ, прање и одржавање.

(3) Просторија за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите опремљена је опремом за исхрану и напајање животиња и опремом за чишћење и прање просторија.

Члан 18.

(1) Просторија за смјештај ветеринарских радника такве је величине да се у њој може смјестити одговарајући број радника једне смјене.

(2) У просторији за смјештај ветеринарских радника налази се неопходан канцеларијски инвентар и гардеробни ормар за сваког ветеринара.

(3) У просторији за смјештај ветеринарских радника налази се ормар или дио ормара под кључем за чување службене евиденције, докумената и факсимила.

Члан 19.

(1) Ветеринарска амбуланта је ветеринарска организација која пружа услугу здравствене заштите великих животиња и кућних љубимаца у амбулантним и теренским условима рада.

(2) Ветеринарска амбуланта обавезно има просторије за:

- 1) пријем животиња које чекају на преглед и њихових власника,
- 2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца или великих животиња у зависности од врсте ветеринарске дјелатности,
- 3) обављање лабораторијске дијагностике са простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе,
- 4) смјештај и чување ВМ производа,
- 5) смјештај инструмената и прибора,
- 6) изолацију животиња,
- 7) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених,
- 8) ветеринарске раднике и консултације са власницима животиња,
- 9) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(3) У просторији за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња може се налазити простор за инструменте и прибор и лабораторијску дијагностику.

(4) У случајевима када се планира обављање хируршких захвата на кућним љубимцима, на отвореним тјелесним шупљинама, дубоким мишићима, костима и зглобовима обавезно се обезбјеђује посебна просторија за хируршке захвате.

(5) Ако ветеринарска амбуланта умјесто просторије има простор за пријем животиња које чекају на преглед, тај простор је саставни дио просторије за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња.

(6) Ако се у ветеринарској амбуланти користе рендгенски или други апарати који производе јонизујуће зрачење у сврху дијагностике или терапије, сходно се примјењује члан 7. овог правилника.

Члан 20.

(1) Кућним љубимцима, у смислу овог правилника, сматрају се: пси, домаће мачке, птице, мали глодари, тераријумске, акваријумске и друге животиње, које се узгајају или држе за рекреацију, друштво, заштиту или помоћ човјеку, као и све друге животиње чије се месо не користи за исхрану људи.

(2) Ветеринарска амбуланта за кућне љубимце је ветеринарска организација која пружа услугу здравствене заштите кућних љубимаца.

(3) Ветеринарска амбуланта за кућне љубимце обавезно има просторије за:

1) пријем животиња које чекају на преглед и њихових власника,

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца,

3) обављање лабораторијске дијагностике са простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе,

4) смјештај и чување ВМ производа,

5) смјештај инструмената и прибора,

6) изолацију животиња,

7) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених,

8) обављање хируршких захвата – операциона сала са опремом за хируршку припрему пацијента и другим средствима за рад, опремом и уређајима за спречавање расхлађивања оперисаних животиња, опремом за инхалациону анестезију, УВ лампом, рефлектором – покретном лампом интензитета 550 лукса или плафонским освјетљењем исте јачине,

9) ветеринарске раднике и консултације власника животиња и

10) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену и корпом за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(4) Ако се у ветеринарској амбуланти за кућне љубимце обавља стационарно лијечење и држање животиња, обавезно се обезбјеђују додатне просторије за:

1) смјештај кућних љубимаца са најмање три кавеза величине која одговара нормативу за одговарајућу врсту животиње,

2) интензивну његу и

3) припремање и чување хране.

(5) Ако се у ветеринарској амбуланти за кућне љубимце користе рендгенски или други апарати који производе јонизујуће зрачење у сврху дијагностике или терапије, сходно се примјењује члан 7. овог правилника.

Члан 21.

(1) Ветеринарска станица је ветеринарска организација која пружа услугу здравствене заштите великих животиња и кућних љубимаца у сједишту ветеринарске станице, као и у подручним амбулантама и теренским условима рада.

(2) Ветеринарска станица обавезно има просторије за:

1) пријем животиња које чекају на преглед и њихових власника,

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца или великих животиња у зависности од врсте ветеринарске дјелатности,

3) обављање лабораторијске дијагностике са простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе,

4) смјештај и чување ВМ производа,

5) смјештај инструмената и прибора,

6) изолацију животиња,

7) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених,

8) ветеринарске раднике и консултације власника животиња,

9) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(3) У просторији за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња може се налазити простор за инструменте и прибор и лабораторијску дијагностику.

(4) У случајевима када се планира обављање хируршких захвата на отвореним тјелесним шупљинама, дубоким мишићима, костима и зглобовима, обавезно се обезбјеђује посебна просторија за хируршке захвате.

(5) Ако се у ветеринарској станици користе рендгенски или други апарат који производи јонизујуће зрачење у сврху дијагностике или терапије, сходно се примјењује члан 7. овог правилника.

(6) Ветеринарска станица може да има ван сједишта једну или више организационих јединица – подручну амбуланту.

(7) Свака подручна амбуланта из става 6. овог члана обавезно испуњава услове из члана 19. овог правилника.

Члан 22.

(1) Ветеринарска клиника је ветеринарска организација која обавља дјелатност најсложенијих облика здравствене заштите животиња, дијагностике, лијечења, рехабилитације и здравствене његе болесних животиња, осигурава боравак и исхрану примјерену врсти животиња које су предмет стационарне здравствене заштите и у њој се спроводи научноистраживачки рад за дјелатност за коју је основана.

(2) Ветеринарска клиника обавезно има просторије за:

1) пријем животиња које чекају на преглед и њихових власника;

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца или великих животиња у зависности од врсте ветеринарске дјелатности, најмање двије просторије;

3) хируршки блок са простором за:

1. хируршку припрему и припрему пацијента,

2. припрему и стерилизацију медицинских инструмената и прибора,

3. двије операционе сале;

4) обављање лабораторијске дијагностике са одвојеним простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе;

5) извођење рендгенолошке, ултразвучне, ЕКГ и ендоскопске дијагностике, тако да је просторија у којој су смјештени апарати који производе јонизујуће зрачење изграђена у складу са прописима и стандардима којима се уређује рад са затвореним изворима јонизујућег зрачења;

6) интензивну његу животиња са контролисаним доводом кисеоника, влаге и топлоте;

7) смјештај и чување ВМ производа;

8) смјештај инструмената и прибора;

9) стационар са одговарајућим простором за смјештај хране за животиње и простором за боравак, лијечење и његу животиње, зависно од њене врсте;

10) изолацију животиња;

11) чување угинулих животиња или заразног или на заразу сумњивог материјала до нешкодљивог збрињавања (замрзивач);

12) ветеринарске раднике и консултације власника животиња;

13) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених;

14) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(3) У просторији за преглед, лијечење и вјештачко осјећавање животиња може се налазити простор за инструменте и прибор.

(4) У просторији за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите може се налазити простор за интензивну његу животиња с контролисаним доводом кисеоника, влаге и топлоте.

(5) Ветеринарска клиника која је регистрована за велике животиње обавезно има просторију за смјештај хране и стеле.

(6) У ветеринарској клиници обавезно се обезбјеђује обављање бактериолошких, вирусолошких, серолошких, токсиколошких, паразитолошких и других претрага у властитој лабораторији или путем посебног уговора с акредитованом лабораторијом.

Члан 23.

(1) Ветеринарска амбуланта организује обављање послова током радног времена, а изван радног времена дежурство или обавезну приправност најмање једног ветеринара са одобрењем за рад (лиценцом).

(2) Ветеринарска станица организује обављање послова током радног времена, а изван радног времена дежурство или обавезну приправност најмање једног ветеринара са одобрењем за рад (лиценцом), а подручна ветеринарска амбуланта организује обављање послова у оквиру радног времена, а изван радног времена путем властитог дежурства или уз обавезну приправност у ветеринарској станици.

(3) Ветеринарска клиника организују цјелодневни стални стручни надзор над животињама у лијечењу путем дежурства стручног и помоћног особља и свакодневну приправност једног ветеринара.

Члан 24.

(1) Стручне послове здравствене заштите животиња у ветеринарским организацијама обавља искључиво ветеринар са положеним стручним испитом и важећом лиценцом.

(2) Ветеринарски техничари и друго техничко особље могу вршити стручно-техничке послове здравствене заштите животиња и лабораторијских испитивања искључиво под надзором ветеринара, а да ти послови нису у вези са постављањем дијагноза, одређивањем начина лијечења животиња и тумачењем резултата лабораторијских испитивања.

(3) Административно-стручни, књиговодствено-рачуноводствени, помоћни и њима слични послови или само поједини од ових послова могу се обављати и изван објекта ветеринарске организације или повјеравањем тих послова другим овлашћеним лицима за њихово вођење.

Члан 25.

(1) Ветеринарска амбуланта може обављати ветеринарску дјелатност ако има у радном односу на неодређено вријеме запослена најмање два ветеринара са лиценцом и једног ветеринара са лиценцом и једног ветеринарског техничара са положеним стручним испитом.

(2) Ветеринарска станица може обављати ветеринарску дјелатност ако има у радном односу на неодређено вријеме запослена најмање три ветеринара са лиценцом и једног ветеринарског техничара са положеним стручним испитом.

(3) Ако ветеринарска станица има једну или више организационих јединица – подручних амбуланти, обавезна је у сједишту ветеринарске станице да има у радном односу на неодређено вријеме запослена најмање два ветеринара са лиценцом и једног ветеринарског техничара,

а у свакој подручној амбуланти по једног ветеринара са лиценцом.

(4) Ветеринарска клиника може обављати ветеринарску дјелатност ако у радном односу на неодређено вријеме има запослена најмање четири ветеринара са лиценцом и једног ветеринарског техничара са положеним стручним испитом.

(5) Ако ветеринарска организација обавља послове рендгенолошке дијагностике, обавезна је да има у сталном радном односу најмање једног ветеринара са завршеном специјалистичком обуком за обављање послова рендгенолошке дијагностике.

Члан 26.

Ветеринари су обавезни да се стручно усавршавају и похађају обуке које су им неопходне за обављање ветеринарске дјелатности.

Члан 27.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о условима за рад ветеринарских организација ("Службени гласник Републике Српске", број 84/14).

Члан 28.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.05-335-1462/17
17. октобра 2017. године
Бањалука

Министар,
Др Стево Мирјанић, с.р.

1825

На основу члана 34. став 13. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 75/17) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П Р А В И Л Н И К

О УСЛОВИМА И ПОСТУПКУ ДОДЈЕЛЕ ОВЛАШЋЕЊА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПРОГРАМА МЈЕРА И УПИСА У РЕГИСТАР ОВЛАШЋЕНИХ ВЕТЕРИНАРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 1.

Овим правилником прописују се начин добијања овлашћења за обављање послова из Годишњег програма мјера здравствене заштите животиња (у даљем тексту: Програма мјера) на епизоотиолошкој јединици, начин утврђивања овлашћења за територијалну надлежност ветеринарских организација која се односи на спровођење послова из Програма мјера, начин контролисања испуњености услова за обављање послова из Програма мјера на једној епизоотиолошкој јединици или једном епизоотиолошком подручју, критеријуми за додјелу послова, обавезе ветеринарских организација и рокови за спровођење послова.

Члан 2.

(1) Програм мјера је плански документ који се доноси ради спречавања појаве, раног откривања, ширења, праћења, сузбијања или искорјењивања заразних болести и обезбјеђивања система обиљежавања, регистрације и слединости животиња.

(2) Програм мјера доноси Влада Републике Српске на приједлог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство) најкасније до краја јануара текуће године за коју се доноси, а њиме се утврђују мјере, рокови, начин спровођења тих мјера, субјекти који их спроводе, извори и начин финансирања, као и начин контроле спровођења мјера.

Члан 3.

(1) Епизоотиолошка јединица је подручје које обухвата територију јединице локалне самоуправе или њен дио на којем се спроводе мјере.